

Forslag til Inatsisartutbeslutning om, at pålægge Naalakkersuisut inden EM2020 at undersøge økonomiske og administrative konsekvenser for det offentlige, private og borgerne af indførelse af en overnatningsafgift for turister, herunder især for landets turismeerhverv. Undersøgelsen skal se på erfaringer med sammenlignelige ordninger i udlandet, der ikke har været til skade for turismeerhvervet.

(Medlem af Inatsisartut Aqqalu C. Jeremiassen, Atassut)

Inuit Ataqatigiit takker Aqqalu C. Jeremiassen for førnævnte beslutningsforslag og har følgende bemærkninger:

Inuit Ataqatigiit ønsker at tilslutte sig Aqqalu Jeremiassens udmeldinger om, at turisterne i større grad skal gavne vores Landskasse.

Aqqalu Jeremiassen oplister et eksempel på, at en turist kan opkræves afgift på 40 kr. pr. overnatning; og når en sådan en afgift indføres, så vil man undersøge de økonomiske og administrative konsekvenser af ordningen.

Aqqalu Jeremiassen har ret i sin udmelding om, at en sådan beskatning allerede eksistere i visse lande. Der findes sågar afgifter for indrejse i visse lande. Vi kan tage en turistrejse til USA som eksempel, hvor man først skal søge om visum for at kunne rejse ind, hvor der ved visumansøgningen betales et beløb på mellem 60 og 250 kr., hvor man oven i dette skal betale en overnatningsafgift på op til 10 %.

Derfor er det ovennævnte forslag ikke noget der er nyt og noget man kan undre sig over.

Vi skal løbende finde muligheder for, hvordan turisterne kan bidrage til Landskassen, uden at dette skader de stigende antal overnatninger der er på landets hoteller.

Som eksempel kan nævnes, at vi vistnok i 2015 har nedsat afgiften på krydstogtturisterne, hvor vi gik bort fra individuel afgift pr. passager til en afgiftsordning der tager udgangspunkt i skibenes størrelse.

Kort sagt er denne ændring en lettelse af vilkårene som kan betegnes som nedsættelse af afgiften.

Man kan nok sige, at dette har haft gavnlig effekt, idet jeg i denne sommer vist nok har set flere krydstogtskibe end nogensinde før.

I denne sommer så jeg 4 eller 5 krydstogtskibe der kom på samme tid til Sisimiut og Ilulissat; kæft hvor var der mange turister.

Det er fantastisk, men; desuagtet mener jeg at 5 krydstogtskibe på samme tid er for stor en mundfuld for en by.

Når man tænker på borgernes antal samt hvilken service borgerne kan yde, kan man nok sige, at det ikke er så fantastisk at der ankommer 5 krydstogtskibe til en by.

Hvis vi alle skal få optimalt udbytte, kunne man planlægge antal af ankomster, hvor ankomsterne fordeles bedre over tid.

Hvis vi skal opnå at få mere økonomisk gavn ud af turisten uden at skade antallet af turister der kommer her til landet, så kan vi ud over Aqqalu Jeremiassens forslag også genvurdere vores beskatning af krydstogsturismen, ligesom Inuit Ataqatigiit også ønsker at man også undersøger hvordan man kan beskatte rygsækturisterne.

Som bekendt har der i de senere år været en svag stigning hos rygsækturisterne. Et oplagt eksempel er vandreturister der vandrer fra Kangerlussuaq til Sisimiut, som nogle gange tager med skib til Ilulissat og Qeqertarsuaq og som vi hører mere og mere om i de senere år.

Når de kommer til vores byer, så slår de deres telt op uden for byen og spiser den mad de har medbragt, for så senere at rejse hjem igen; de lægger ikke en øre hos hoteller, restauranter eller andre når de vender hjem.

Dem skal vi også medtage i undersøgelserne af hvordan vi kan få mere økonomisk gevinst fra dem.

Med disse korte bemærkninger henviser vi Aqqalu Jeremiassens forslag til relevant udvalg, hvor vi ønsker at de spørgsmål vi tog op her i ordførerindlægget også medtages i udvalgsarbejdet.

Tak

Mvh

Peter Olsen